

Suvivirsi

Jo joutui armas aika
ja suvi suloinen.
Kauniisti joka paikkaa
koristaa kukkanen.
Nyt siunaustaan suopi
taas lämpö auringon,
se luonnon uudeks luopi,
sen kutsuu elohon.

Taas niityt vihannoivat
ja laiho laaksossa.
Puut metsän huminoivat
taas lehtiverhossa.
Se meille muistuttaapi
hyvyyttä, Jumala,
ihmeitä julistaapi
se vuosi vuodelta.

Taas linnut laulujansa
visertää kauniisti.
Myös eikö Herran kansa
Luojaansa kiittäisi!
Mun sieluni, sä liitä
myös äänes kuorohon
ja armon Herraa kiitä,
kun laupias hän on.

Maailma on sun

Kasvaa vuosien paino,
meidät pian alleen musertaa.
Käy jalkoihin tyly asfaltti,
unet ohuiksi kuluttaa.
Jengi pelaa vaan aikaa,
niil on liikaa mistä valita.
Ei kukaan huomaa,
et kaikki on selvää,
jos vain osaa katsoa.

Anna tuulen puhdistaa,
nostaa helmoja,
heittää hiukset sekaisin.
Kevätmyrskyn kastella,
mekko liimata kiinni vartaloosi,
olet kaunis,
kaunis, ja maailma on sun.

Nosta kasvot ylös sateeseen,
katso lintujen lentoa.
Ne ei kylvä,
ei ne satoa korjaa,
mut niil on tarpeeks kaikkea.
Kiiwetään kukkulalle,
sieltä näkee ohi kaupungin.
Silloin muistat, mistä tullut oot
ja minne palaat takaisin.

Anna tuulen puhdistaa,
nostaa helmoja,
heittää hiukset sekaisin.
Kevätmyrskyn kastella,
mekko liimata kiinni vartaloosi,
olet kaunis, kaunis, ja maailma on sun.

Joskus tuntuu, että ajan pyörteet,
kiskoo meidät mukanaan.
Avaa sylisi mulle,
niin maailma saa ohi virrata.
Sun aika kukkaan on puhjeta,
kohti taivasta kurkottaa.
Juuret viimein kylmän kiven murtaa,
jos ymmärtää odottaa.

Anna tuulen puhdistaa,
nostaa helmoja,
heittää hiukset sekaisin.
Kevätmyrskyn kastella,
mekko liimata kiinni vartaloosi,
olet kaunis, kaunis, ja maailma on sun.

Ainutkertainen

Tuntisitko mun ääneni muiden joukosta?
Tuntisitko mun nimeni sanomatta?
Olisinko sinulle vain joku ihminen
vai yksi ja ainoa, ainutkertainen?

Tuntisitko sä käteni pimeässä?
Tietäisitkö mun tarinani kysymättä?
Olisinko sinulle läpi aikojen,
se yksi ja ainoa, ainutkertainen?

Juuri se oikea alla tähtien,
se yksi ja ainoa ainutkertainen.
Juuri se oikea alla tähtien,
se yksi ja ainoa ainutkertainen.

Kävelisitkö vierelläni kirkon ovesta?
Kuulisitko sä musiikin soivan holveissa?
Olisinko sinulle läpi aikojen,
se yksi ja ainoa, ainutkertainen?

Juuri se oikea alla tähtien,
se yksi ja ainoa ainutkertainen.
Juuri se oikea alla tähtien,
se yksi ja ainoa ainutkertainen.

Lähtisitkö

Jos kirjoittaisin sulle pienen kirjeen
ja veisin sen laatikkoon,
avaisitko sen ja lukisitko loppuun, lukisitko loppuun?
Tuntisitko vielä vanhan kaipauksen, o-o-o-o-o,
olisitko valmis mut kohtaamaan?
Tulisitko asemalle mua vastaan, tulisitko vastaan?

Lähtisitkö silloin kanssani järvelle?
Sulle sukeltaisin helmen valkean.
Istuisitko kanssani keskikipenkille?
Vastaisitko hellään suudelmaan?

Tunnetko sä kuinka syksy lähenee?
Huomaatko sä ilman viilenneen?
Näetkö sä linnut jotka lentää kauas pois?
Tuntisitko vielä vanhan kaipauksen, o-o-o-o-o,
olisitko valmis mut kohtaamaan?
Tulisitko asemalle mua vastaan, tulisitko vastaan?

Lähtisitkö silloin kanssani järvelle?
Sulle sukeltaisin helmen valkean.
Istuisitko kanssani keskikipenkille?
Vastaisitko hellään suudelmaan?

*La-la-la-la-laa-laa, uu-uu-wii-ii
La-la-la-la-laa-laa, uu-uu-uu-uu
La-la-la-la-laa-laa, uu-uu-wii-ii
La-la-la-la-laa-laa, uu-uu-uu-uu*

Tuntisitko vielä vanhan kaipauksen, o-o-o-o-o,
olisitko valmis mut kohtaamaan?
Tulisitko asemalle mua vastaan, tulisitko vastaan?

Lähtisitkö silloin kanssani järvelle?
Sulle sukeltaisin helmen valkean.
Istuisitko kanssani keskikipenkille?
Vastaisitko hellään suudelmaan?

Älä tuo droppaa

Mul on vuodessa vaan yksi kesäloma,
satanu siitä puolet ja tosi kiva.
Mä oon tehny töitä vaa apinana,
mul on sotkunen grilli ja takapiha,
ja mä päätin et tää on nyt Costa Rica.

Sadepilvet, en voi pyytää mene pois,
mut yhen tiiän, jolta kyllä pyytää vois.
Älä tuu siihen droppaa mun tunnelmaa,
mitä eilistä juttua jankuttaa.
Voitsä vetää suupielet ylöspäin?

Laa la laa laa laa laa,
älä tuu droppaa mun tunnelmaa.

Mul on aurinko, vitsku ja univaje,
siinä riittää jo himmeeki valokaje.
Sul on synkkä ja myrskyinen iso ego,
mul on ehdotus tee yksi ekoteko,
anna mun olla rauhassa vähän seko.

Sadepilvet, en voi pyytää mene pois,
mut yhen tiiän, jolta kyllä pyytää vois.
Älä tuu siihen droppaa mun tunnelmaa,
mitä eilistä juttua jankuttaa.
Voitsä vetää suupielet ylöspäin?

Laa la laa laa laa laa,
älä tuu droppaa mun tunnelmaa.

Oon niin ansainnu tän laskevan sykkeen,
oon vaan järkäny delfiinikellukkeet.

Sadepilvet, en voi pyytää mene pois,
mut yhen tiiän, jolta kyllä pyytää vois.
Älä tuu siihen droppaa mun tunnelmaa,
mitä eilistä juttua jankuttaa.
Voitsä vetää suupielet ylöspäin?

Laa la laa laa laa laa,
älä tuu droppaa mun tunnelmaa.

Satumaa

Aavan meren tuolla puolen jossakin on maa,
missä onnen kaukorantaan laine liplattaa.
Missä kukat kauneimmat luo aina loistettaan,
siellä huolet huomisen voi jäädä unholaan.

Oi jospa kerran sinne satumaahan käydä vois,
niin sieltä koskaan lähtisi en linnun lailla pois.
Vaan siivetönnä en voi lentää vanki olen maan,
vain aatoksin mi kauas entää sinne käydä saan.

Lennä laulu sinne missä siintää satumaa,
sinne missä oma armain mua odottaa.
Lennä laulu sinne lailla linnun liitävän,
kerro, että aatoksissain on vain yksin hän.

Oi jospa kerran sinne satumaahan käydä vois,
niin sieltä koskaan lähtisi en linnun lailla pois.
Vaan siivetönnä en voi lentää vanki olen maan,
vain aatoksin mi kauas entää sinne käydä saan.

Sininen ja valkoinen

Kotimaa kun taakse jäi,
mietin hiljaa mielessäin.
Mitä siitä kertoisin,
kysyjille vastaisin?
Kertoisinko köyhyyden,
laudat eessä ovien tai sen kaiken rikkauden?
Kunnes tiesin vastauksen:

Sininen on taivas,
siniset on silmänsä sen.
Siniset on järvet,
sinisyyttä heijastaen.
Valkoinen on hanki,
valkoiset on yöt kesien.
Valkoiset on pilvet,
lampaat nuo taivaan sinisen.

Juuret kasvoi maahan sen,
kylmän sekä routaisen.
Lämmön tunsin kuitenkin,
lujuudessa graniitin.
Hiljaa kuusten kuiske soi,
terveisensä tuuli toi.
Sininen ja valkoinen,
värit ovat vapauden!

Sininen on taivas,
siniset on silmänsä sen.
Siniset on järvet,
sinisyyttä heijastaen.
Valkoinen on hanki,
valkoiset on yöt kesien.
Valkoiset on pilvet,
lampaat nuo taivaan sinisen.

Suvivirsi

Jo joutui armas aika
ja suvi suloinen.
Kauniisti joka paikkaa
koristaa kukkanen.
Nyt siunaustaan suopi
taas lämpö auringon,
se luonnon uudeks luopi,
sen kutsuu elohon.

Taas niityt vihannoivat
ja laiho laaksossa.
Puut metsän huminoivat
taas lehtiverhossa.
Se meille muistuttaapi
hyvyttä, Jumala,
ihmeitä julistaapi
se vuosi vuodelta.

Taas linnut laulujansa
visertää kauniisti.
Myös eikö Herran kansa
Luojaansa kiittäisi!
Mun sieluni, sä liitä
myös äänes kuorohon
ja armon Herraa kiitä,
kun laupias hän on.